

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 40.

Vydána dne 31. prosince 1954.

Cena 30 haléřů.

OBSAH:

65. Vyhláška o Ženevských úmluvách ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války.

65.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 15. prosince 1954

**o Ženevských úmluvách ze dne 12. srpna 1949
na ochranu obětí války.**

Na diplomatické konferenci konané v Ženevě od 21. dubna do 12. srpna 1949 za účelem sjednání mezinárodních dohod na ochranu obětí válek byly sjednány a dne 12. srpna 1949 podepsány tyto mezinárodní akty:

1. Závěrečný akt diplomatické konference svolané k provedení revise Ženevské úmluvy ze dne 27. července 1929 o zlepšení osudu raněných a nemocných v armádách v poli, Haagské úmluvy ze dne 18. října 1907 o přizpůsobení zásad Ženevské úmluvy ze 6. července 1906 na válku námořní a Úmluvy uzavřené v Ženevě dne 27. července 1929 o zacházení s válečnými zajatci a k sjednání úmluvy o ochraně civilních osob za války.

2. Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli.

3. Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři.

4. Ženevská úmluva o zacházení s válečnými zajatci.

5. Ženevská úmluva o ochraně civilních osob za války.

Podle článku 58 úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli a obdobných článků ostatních zmíněných úmluv nabyly tyto úmluvy účinnosti šest měsíců poté, co byly uloženy alespoň dvě ratifikační listiny, t. j. dnem 21. října 1950.

Československo učinilo při podpisu

- a) úmluv uvedených pod č. 2 a 3 výhrady k článku 10 každé z obou úmluv,
- b) úmluvy uvedené pod č. 4 výhrady k článkům 10, 12 a 85 a
- c) úmluvy uvedené pod č. 5 výhrady k článkům 11 a 45.

Národní shromáždění projevilo se zmíněnými úmluvami souhlas dne 22. února 1950 s výhradami, které byly učiněny při podpisu. Úmluvy byly schváleny presidentem republiky dne 26. září 1950 a ratifikační listiny Československa byly uloženy u Švýcarské spolkové rady dne 19. prosince 1950. Při ratifikaci potvrdilo Československo výhrady připojené při podpisu. Podle článku 58 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli a obdobných ustanovení ostatních úmluv nabyly čtyři zmíněné úmluvy mezinárodní účinnosti pro Československou republiku dnem 19. června 1951.

Podle článku 59 Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli nahrazuje tato úmluva ve vztazích mezi

smluvními stranami úmluvy ze dne 22. srpna 1864, ze dne 6. července 1906 a ze dne 27. července 1929.

Podle článku 53 Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o zlepšení osudu raněných, nemocných a třešněníků ozbrojených sil na moři nahrazuje tato úmluva ve vztazích mezi smluvními stranami X. Haagskou úmluvu ze dne 18. října 1907 o přizpůsobení zásad Ženevské úmluvy z roku 1906 na válku námořní.

Podle článku 134 Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o zacházení s válečnými zajatci nahrazuje tato úmluva ve vztazích mezi smluvními stranami úmluvu ze dne 27. července 1929 a podle článku 135 Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o zacházení s válečnými zajatci tato úmluva doplní ve vztazích mezi mocnostmi, které jsou vázány Haagskou úmluvou o zákonech a obyčejích pozemní války (ať již jde o úmluvu ze dne 29. července 1899 nebo o úmluvu ze dne 18. října 1907) a které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o zacházení s válečnými zajatci, hlava II Řádu, připojeného k uvedeným Haagským úmluvám.

Podle článku 134 Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob za války tato úmluva doplní ve vztazích mezi mocnostmi, které jsou vázány Haagskou úmluvou o zákonech a obyčejích pozemní války (ať již jde o úmluvu ze dne 29. července 1899 nebo o úmluvu ze dne 18. října 1907) a které jsou smluvními stranami Ženevské úmluvy ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob za války, části II a III Řádu, připojeného k uvedeným Haagským úmluvám.

Autentické texty anglický a francouzský Závěrečného aktu a čtyř Ženevských úmluv s přílohami a výhradami k nim spolu s českým překladem vyhlášují se jako samostatné díly přílohy ke Sbírce zákonů.*)

Kromě Československa jsou až posud vázány výše uvedenými úmluvami tyto státy

Švýcarsko, Jugoslavie, Monaco, Lichtenštejnsko, Chile, Indie, Vatikán, Filipiny, Libanon, Jordánie, Pakistan (který v ratifikační listině Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války učinil výhrady k čl. 44 a k čl. 68 odst. 2), Dánsko, Francie, Izrael, Norsko, Itálie (jejíž ratifikační listina se nezmiňuje o výhradách učiněných při podpisu), Jihoafrická unie, Guatemala, Španělsko (jehož ratifikační listina Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci trvá na druhé výhradě, učiněné k této úmluvě při podpisu, nezmiňující se o první výhradě, učiněné při podpisu) Belgie (která používání Ženevských úmluv na ochranu obětí války rozšířila na území Belgického Konga a Ruanda-Urundi), Egypt, Japonsko, Mexiko, El Salvador, Lucembursko (které odvolalo svou výhradu), Rakousko, San Marino, Syrie, jižní Vietnam, Nicaragua, Švédsko, Turecko, Liberie, Kuba, Svaz sovětských socialistických republik, Rumunská lidová republika, Bulharská lidová republika, Ukrajinská sovětská socialistická republika, Běloruská sovětská socialistická republika, Nizozemsko, Maďarská lidová republika, Ecuador, západní Německo a Polská lidová republika.

David v. r.

*) Počínajíc stranou 27.